

ARALIK-OCAK
2009 2010

ANKARA

Ekosanayi

SANAYİCİ VE İŞ ADAMININ SESİ DERGİSİ

YIL:01

SAYI:03

ISSN: 1308-7851

KDV DAHİL:5 TL

SAATLER 2010'DA EKONOMİYİ GÖSTERİYOR

ENERJİ
İlhan PARSEKER

ELİF BEBEK
Nimet ÇUBUKÇU

DEMOKRASİ KÜLTÜRÜMÜZ
Cihat ÇETİNKAYA

KOD LİSTESİNDE YER ALAN
FİRMALARDAN, MAL VEYA
HİZMET ALIMI OLANLARIN
YAPABİLECEKLERİ İŞLEMLER
Erdoğan GÖK/YMM

KENTİN VE EDEBİYATIN AŞKI
Yaşar SEYMAN

ARASTA ALIŞVERİŞ MERKEZİ
Ahmet AY

Ekosanayi YILIN BAŞARILI ÖDÜLLERİ

ANKARA Ekosanayi

Ekosanayi Ankara

Yıl:1 Sayı:3 Aralık/2009-Ocak/2010

ISSN: 1308-7851

**Başar Bilişim ve Eğitim Hizmetleri
Yayıncılık Reklam Halkla İlişkiler
Ticaret Limited Şirketi**

Adına İmtiyaz Sahibi

Nuray Başar

Genel Yayın Yönetmeni

İlknur Gökçe

Sorumlu Yazı İşleri ve Editör

Nuray Başar

Görsel Tasarım

Ertan Güldibi

Bilge Patır

Emre Demirbek

Reklam Koordinasyon

Başar

İstanbul Sorumlusu

Damla Diken

İzmir Sorumlusu

İlhami Ungun

Yayın Kurulu Başkanı

Cihat Çetinkaya

Yayın Kurulu

Adnan Kürklüoğlu

Barış Aydın

Burcu Işık

Devrim Erol

Gözde Erbaz

Gülder Başar

Gülsemin Şahin

Hıfzı Kuruşa

Müge Bozkurt

Nurkut İlhan

Şahap Yaralı

Tülin Kal

Ufuk Bayraktar

Ümran Bora

Danışma Kurulu Başkanı

Veli Sarıtoprak

Danışma Kurulu

Erdoğan Gök

Hakan İşsevenler

İpek Karol

Murat Dilaver

Murat Tenekecioğlu

Nurettin Yilmazer

Yönetim Yeri

Başar Bilişim ve Eğitim Hizmetleri

Yayıncılık Reklam Halkla İlişkiler

Ticaret Limited Şirketi

Cinnah Caddesi No:72/3

Çankaya - Ankara (06550)

Tel: (312) 439 46 16

Faks: (312) 439 46 18

www.ekosanayi.com.tr

haber@ekosanayi.com.tr

Yayın Türü: 2 Aylık Süreli Yayın

Tasarım - Baskı:

Başak Matbaacılık ve Tanıtım Hiz.Ltd.Şti.

Meka Plaza Anadolu Bulvarı 5/15

Gimat-Yenimahalle/ANKARA

Tel. 0312.397 16 17

www.basakmatbaa.com

Basım Tarihi: 17 Aralık 2009

Dergimiz "Basın Ahlak Yasası"na uymayı taahhüt eder. Yayımlanan yazıların sorumlulukları sahiplerine aittir. Dergide yayımlanan yazılar, kaynak gösterilmek

14-15

7-8

52-53

2-33

Cihat ÇETİNKAYA
Ekonomist

DEMOKRASİ KÜLTÜRÜMÜZ

Bundan on yıl önce bir toplantıda veya dost meclisinde Türkiye'nin bugün geldiği durumu resmetselerdi, hiç kimse duyduklarına inanamaz ve tamamen ütopik bulurdu. On yıl önce ülkenin en önemli sorunları; işsizlik, enflasyon, gelir dağılımı, sağlık reformu, GAP'ın bir an önce hayata geçirilmesi, Doğu ve Güneydoğuya yapılabilecek yatırımların teşviki, mecburi hizmet yükümlülüğü ile bu bölgeye daha fazla yatırım, iş gücü ve hizmet götürülmesi için yapılması gerekenlerin neler olduğu, bölücü terör örgütüyle mücadele tartışılırken son bir yılda Türkiye sanki bütün bu meseleleri halletmişçesine, adına başına gelen takılar değişse de "AÇILIM" denen bir cümlenin peşine takılmış gidiyor. AB'ye üyelik sürecinde Türkiye'nin gerçekleştirmesi gereken pek çok görev, sorumluluk ve yasal düzenleme varken, Türkiye ev ödevini çalışmak yerine, coğrafyasında yaşayan etnik kimliklerin durumunu tartışıyor. Devlet, kendi eliyle özelleşmeyi desteklerken televizyon konusunda özelleşemiyor. TRT Kanal ŞEŞ'i yayın hayatına sokuyor. Peki, şimdi soruyorum? Kanal LAZ, Kanal ÇERKEZ, Kanal YÖRÜK, Kanal ABAZA, Kanal GÖÇMEN, Kanal AZINLIK vb. adları ile yeni yayınlar sunmuyorken, Kanal ŞEŞ'i neden sunuyorsun. Türkiye Radyo Televizyon Kurumu kanal sayısını artırırken neden böyle bir ayrıntıya girmiştir. Türk milletinin dilinin bir olduğu gerçeği orta yerde dururken, nereden çıktı devletin kendi eliyle ve olanaklarıyla farklı bir yayın politikasına girmesi. Türkiye 'de yayın hayatına girmiş özel anlamda onca televizyon yayıncısı kuruluş varken, Devlet'in özel sektöre bıraktığı bir alana kendi olanakları ile girmesi ne derece doğru olmuştur? Pekâlâ, böyle bir TV kanalı özel sektör tarafından kurulup, yayın yapabiliirdi. Yayınların denetimi Devlet tarafından yapıldığına ve ortada RTÜK adı ile bir kurum olduğuna göre gerek var mıydı böyle bir Devlet kanalına.

Bir ülkenin Anayasası ve kanunları, tüm vatandaşlar içindir. İnsan Halkları Evrensel Beyannamesine imza koyan her ülkede olduğu gibi, Türkiye'de de tüm kanunlar yurttaşlarımıza aynı şekilde uygulanmak içindir. Yıllarca bu ülkenin parlamentosuna seçilip gelen milletvekilleri sadece seçildikleri bölgenin ya da içinden geldikleri etnik grupların temsilcileri olmayıp, tüm ülkemiz vatandaşlarının temsilcileri olagelmışlerdir. Bu nedenle de unvanları "Milletvekili"dir. Bu anlayışladır ki; 85 yıllık Cumhuriyet Türkiye'sinde, ülkenin mozağini temsil eden bütün ulusal unsurlar, her bir yurttaşımızın kanunilik prensibi içerisinde haklarını yine kanunlar çerçevesinde eşit olarak kullanmalarına imkân verecek biçimde hareket etmişlerdir. Buna adalet hizmetlerini, askerlik hizmetlerini, polisiye hizmetleri kısacası tüm kamusal hizmetleri sokabiliriz.

85 yıllık geçmişimizde ülkemizin insan mozağine uygun olarak, hemen hemen her alanda insanlarımız omuz omuza ve kardeşçe yaşamışlar ve liyakat esaslı Cumhuriyet kanunlarının uygulanmasında en önemli düstur olagelmıştır. Kamu hizmetlerinin görülmesinde her Türk vatandaş eşit haklara sahip olarak çalışma hayatımızda rahatça yer bulabilmiştir. Hiçbir şahıs veya grup gerek kamu hizmetlerinden yararlanma, gerekse hakların kullanılması bakımından birbirinden farklı muameleye maruz bırakılmamıştır. Bugün kamuda görev yapan 2.5 milyon memur ve işçinin tamamı Türkiye mozağının bir göstergesidir. Yörük, Laz, Kürt, Çerkez, Dadaş, Göçmen vs. diye hiç kimse farklı muameleye tabii tutulmamış, hiç bir yurttaşımıza azınlık veya çoğunluk muamelesi reva görülmemiştir. Ya da laik anti-laik, alevi-sünni gibi bir ayrımcılık yapılmamıştır. Böyle bir davranış içerisine girmeye yeltenenler ise süratle ayıklanmışlardır. Kamunun her alanında Türk olmak kimliğine haiz tüm yurttaşlarımıza kanunlar aynı anlamda uygulanma gelmiştir. Başarılı olan, hakka ve hukuk düzenine uygun hareket eden, kendisini yetiştirmiş, her Türk vatandaş etnik kökeni veya inançları bir tarafa bırakılarak layık oldukları çok üst görevlere ve kamu hizmetlerine gelmiştir.

Tarihimize baktığımızda, Kurtuluş Savaşı'nı omuz omuza veren ülkemizin yurttaşları, millet olma şuuru içerisinde birleşip, önce Türk kimliklerini öne çıkararak büyük toplumsal mutabakat ile bu coğrafyada yaşamlarını sürdürme gelmişlerdir. Siyasî görüş ve düşünceleri ne olursa olsun, milletimizin hiçbir ferdi, ülkenin ortak çıkarlar ve menfaatlerinin hilafına davranış içerisine girmemiş, Cumhuriyet Kanunları ve Anayasal nizamın korunması ve devamına azamî özen gösterilmiştir. Cumhuriyet tarihimizde farklı kimlikler, yüksek Türk Kültürünün birer motifi ve zenginliği olarak Türk Devlet hayatının gelişmesinde önemli rol oynamıştır. Bu noktada kendisi Türk vatandaşları olan Yahudi, Ermeni, Rum, Arnavut, Boşnak diye bir ayrımcılık yapılmamıştır. Türk milletinin oluştuğundan tüm bu unsurlar, Osmanlı'nın yüzyıllarca geliştirdiği kültürlerin kaynaşması felsefesine uygun olarak, Anadolu'da en son Türk Devleti kurulup hayatini sürdürmeye devam etmiştir.

Hiçbir dönemde Türk vatandaşları inançları nedeniyle farklı muamelelere tutulmamış, yüksek Türk Kültürü her türlü mülahazanın üzerinde tutularak bunun etrafında birleşmesi milletimizin ortak hedefi olmuştur. Bunun sonucu olarak, büyük hoşgörü ve toplumsal mutabakat millet hayatımıza egemen olmuştur. Okullarımızda çocuklarımız, gençlerimiz omuz omuza, el ele eğitim görmüşler hiç kimse givimi ve kısımları ile eleştirilir ya da dışlanır

uma düşmemiştir. Cumhuriyet fertleri genel kabul görmüş, toplumsal ortak faydalar gereği her şeyi paylaşmışlar ve ülkemizde eğitim olmak üzere her türlü imkân, fırsat eşitliği anlamında yurttaşlarımıza tanınmıştır. Toplumsal etik değerler herkes için erli olmuş, buna uyma konusunda tüm bireyler azami dikkat termişlerdir.

emiz son dönemde çok farklı şeyleri tartışmakla vakit etmektedir. Bir dönem Cumhuriyetçiler - İkinci Cumhuriyetçiler e aydınlar arasında başlatılan tartışmalar başörtüsünün sal bir simge olup olmadığı noktasına, oradan Alevi - Sünni ılılaşmasına, Laik - Anti Laik çatışmasına ve nihayet Türk - Kürt masına kadar getirildi. Buna Türkiye gerçeğini ve mozağini heyen ve kavrayamayan yabancı Devletlerinde karışması cesinde hadiseler gündemi işgal etmeye, Türkiye'nin sahip ğu genç ve dinamik nüfus potansiyelini doğru kullanmaması vakit kaybetmesi noktalarına geldi. Son dönemde ülkenin demi "Demokratik Açılım" ile meşguldür. Demokratik Açılımın olduğu, ne anlama geldiği, sebep ve sonuç ilişkilerinde mize ne kazandıracığı veya kaybettireceği konularında ortada bir somut öneri, proje ve adım yoktur. 85 yıllık Cumhuriyet ve okrasimiz tartışmaya açılmıştır.

kiye, Amerikan Demokrasisini, Fransız Demokrasisini ya da Japon okrasisini tartışmazken, üzerine vazife olsun olmasın, batılılar süreci adına Türkiye'deki Demokrasiyi tartışma konusunda rine büyük kozlar geçirmişlerdir.

ya üzerinde Türk Devletleri kadar geçmişli olmayan ve daha düne ar Osmanlının kurduğu düzen içerisinde yaşamını sürdüren batılı devletler, Türkiye'ye Demokrasi dersi vermeyi görev etmektedirler. Dünya tarihine baktığınızda, sömürge kültürü ile atorluklar kuran bugünün batılı devletlerinin, kendi içlerinde a bölünmüşlük ve ayrılmışlık olmasına rağmen Türkiye'yi rine dolmaları, Türkiye üzerinde oynanan yeni bir oyundan ka bir şey değildir. Türkiye toprakları üzerinde 21. Yüzyıl için yeni senaryo oynanmaktadır. 20. yüzyılın başlarında hasta adam anlı için ortaya konulan senaryo tutmamış, batı yeni ve medeni iye Cumhuriyetini yeni Dünyanın bir üyesi olarak kabul etmek nda kalmıştır. Türkiye Cumhuriyetini kurmayı başaran irade, uluş Savaşı'nı Kürtlere, Lazlara, Çerkezlere, Abazalara, Yörüklere, aşlara ya da Sünnilere, Alevilere, Anti laiklere yapmamıştır. uluş Savaşı'nda Anadolu'yu terk etmek zorunda kalanların aklarımız üzerindeki emelleri ortadan kalkmış değildir.

ye'de işsizlik %15'e ulaşmış, eğitim seviyesi alabildiğine düşmüş, im daralmış, insanların yarınına bakışları ve güvenleri sarsılmış, nlar çevrelerinden şüphelenir hala gelmiştir. Sorulması gereken soru bir türlü sorulamamaktadır. Bu açılım gelir dağılımını eltecek mi? Üretim artacak mı? İşsizlik ortadan kalkacak mı? imizin her yerindeki okullarda eğitim seviyesi yükselecek mi? nlar birbirleriyle ve sosyal yapıda daha iyi etkileşim ve iletişim sine girecekler mi? Yoksa ülke cemaat kültürlerinin bir sonucu ak farklı anlamlarda kurtarılmış bölgelere mi dönüşecek? aatler camileri, etnik kültürler cem evlerini, kiliseleri eğitim mlarını paylaşacaklar mı? Seyahat özgürlüğü ya da insanca aşım ve dayanışma hakkı etnik grupların ya da cemaatlerin mlarına göre mi şekillenecek? Giderek şehirler, mahalleler, er, sokaklar paylaşılıp, ülkenin zenginlikleri heba mı edilecek? nın en temel hak ve özgürlüğü olan din ve vicdan hürriyeti al çekişmelere kurban edilip, sosyal ve kültürel farklılaşmalar mizi bölecek mi? İşte asıl sorun bu.

'li yıllarda gençlik hareketleri halkların özgürlükleri sloganı ile ya çıkmıştı. Emek ve sosyal hakların kazanımları önemli idi. 1 s işçinin ve emekçinin bayramı idi. O dönemde de Türkiye'yi tirmek isteyen güçler iş başında idi ve toplumu kamplara

ayrmak için uluslararası sermaye harekete geçip ülkemizin birliğini, güvenliğini sarsarak, Türk Demokrasisinin gelişmesini inkitaya uğratmayı başarmışlardı. 2000'li yıllara geldiğimizde işçi ve emekçi söylemlerinin yerini halkların ve etnik kökenlerinin tartışıldığı bir Türkiye haritası ile karşı karşıyayız. Türkiye üzerine oynanan oyunların bir yenisi sahneye konmuş durumda. Türk Demokrasisini hazmedemeyen ve 85 yılda geldiğimiz gelişmişliği kıskanan batılı devletler, kurtuluş savaşında başaramadıklarını ülkeyi huzursuz ederek, bölerek ya da etnik ayrımcılık yaparak yapmak istiyor. Avrupa'da etnik ayrımcılık yaparak ülkeleri bölmeyi başaranların hedefi Türkiye'yi bölmek.

Paylaşma kelimesinin sosyal etki alanı giderek daralmakta. Bizden olanlarla olmayanlar ayrımı toplumumuzu kamplara ayırabilir. Bu bölünme, güçlüyü güçsüz kılacak boyutlara gitmekte. Toplumumuzun temel dinamikleri olan ve bizleri bir arada tutan büyük hoşgörü ve toplumsal uzlaşma değiştirilmek isteniyor. Ortak paydada buluşan ve büyük toplumsal mutabakata imza atan yurttaşlarımız millet olmanın getirdiği büyük gücü kaybetme tehlikesi ile karşı karşıya.

Toplumları esarete mahkûm etmek isterseniz, onları bölmek ve yönetmek en kolay yoldur. Aslında son dönemde Türkiye'yi vuran domuz virüsü değil bölücülük virüsüdür. Bölücülük, türlü kisvelerle ve coğrafyalarla karşımıza çıkabilir. Gerek dini gerek etnik kökene dayalı olarak ortaya çıkan bölücülüğün temel hedefi, millet olma ideali etrafında toplanmış insanları ayırıştırarak onları daha kolay yönetilebilir durumu getirmektir. Böylece ülke fakir ve güçsüz bir duruma düştüğünde emperyalist güçler emellerine daha kolay ulaşabilirler. Yugoslavya'da, Rusya'da, Bosna-Hersek'te olduğu gibi Almanya'nın 2. Dünya Savaşı'na neden olan Yahudi katliamının özünde etnik ayrımcılık vardır. Bunun neticesinde savaş sonunda Almanya 2'ye ayrılmıştır. Ancak, 21. yüzyılın eşliğinde hatasını kabul eden Almanya birleşmiş, bugün Avrupa'nın en güçlü ekonomisine ve kültürüne sahip, her geçen gün gücünü artırmaya da devam eden bir ülke konumuna tekrar gelmiştir. Ülkeler bölündükleri zaman değil, birleşerek büyükleri zaman güçlü olmuşlardır. Bugün dünyanın en güçlü devletlerinden birisi olan Amerika Birleşik Devletleri'ni 50 eyalete bölseniz, her bir eyaletin geri kalmış herhangi bir Afrika ülkesinden farkı kalmaz. Dağılan Sovyet Sosyalist Cumhuriyet Birliğinin gücü ile dağılma ve parçalanmadan sonra kurulan devletlerin güçlerinin aynı olduğunu hiç kimse iddia edemez.

Ülkemizin içinden geçmekte olduğu bu süreçte Türk Sanayici ve İş Adamlarına ciddi ve önemli görevler düşmektedir. Hiç bir şeyi olmayan, Anadolu toprağından fıskıran büyük Türkiye Cumhuriyetinin 85 yıllık geçmişinde çalışan, üreten ve her türlü fedakarlığa katlanarak büyük kalkınma ve sanayi hamlesini gerçekleştiren Türk Müteşebbisleri, başarıdan başarıya koşarken hiçbir etnik grup veya köken gözetmeksizin çalışmışlar ve Dünya'da geri kalmış Ülkelere örnek olmuşlardır. Kısacası, "Cumhuriyet Kazanımları" olarak özetlediğimiz demokrasi, hukuk, tarih, kültür, ekonomi, sosyal hayat alanındaki gelişmenin özünde, millet olma ve ortak bir ideal tarafından toplanma vardır. Geçmişten günümüze yeni ve cesur Türk Devletinin tüm kurumları ile ortaya çıkmasına emek veren işçisi, memuru, esnafı, iş adamı, sanayicisi bu milletin öz evlatları ve yurttaşları olmuşlardır. Aynı coğrafyada aynı ortak kaderi paylaşan Türk Milletinin her ferdinin, Ülkemiz üzerinde oynanan oyunları bozacak güce ve zekaya sahip olduğunu hepimiz biliyoruz. Bu noktada Türk Sanayicisi ve İş Adamları da geçmişte olduğu gibi tekrar sorumluluklar alarak Ülkemizin kalkınma ve çağdaş uygarlık seviyesine ulaşma çabalarına yönelmeleri, Türk Milleti için yeni ve itici güç olacaktır.